

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2004/101/EÜ,

27. oktoober 2004,

millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, millega loodi ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem, võttes arvesse Kyoto protokollil projektimehhanisme

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

olles konsulteerinud regioonide komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi 2003/87/EÜ ⁽³⁾ luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem (edaspidi "ühenduse süsteem"), et vähendada säästlikult ja majanduslikult tõhusalt kasvuhoonegaaside heitkoguseid, tunnistades, et pikemas perspektiivis tuleb globaalseid kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähendada ligikaudu 70 % võrreldes 1990. aasta tasemega. Direktiivi eesmärk on aidata kaasa sellele, et ühendus ja liikmesriigid täidaksid oma kohustusi kasvuhoonegaaside inimtekkeliste heitkoguste vähendamisel vastavalt Kyoto protokollile, mis kiideti heaks nõukogu 25. aprilli 2002. aasta otsusega 2002/358/EÜ, mis käsitleb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokollil heakskiitmist Euroopa Ühenduse nimel ja sellega võetavate kohustuste ühist täitmist ⁽⁴⁾.

(2) Direktiivis 2003/87/EÜ märgitakse, et projektipõhistest mehhanismidest tuleneva krediidsüsteemi kasutusele võtmine 2005. aasta kohustuste täitmisel aitab soodsamalt saavutada ülemaailmsete kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist ning see nähakse ette Kyoto projektipõhiste mehhanismide, sealhulgas ühise rakendamise ja puhta arengu mehhanismi sidumisega ühenduse süsteemiga.

(3) Kyoto projektipõhiste mehhanismide sidumine ühenduse süsteemiga, seejuures kaitstes ühenduse keskkonna terviklikkust, annab võimaluse heitkoguste ühikute kasutamiseks, mis on tekkinud Kyoto protokollil artiklite 6 ja 12 kohaste projektitegevuste kaudu, et täita direktiivi 2003/87/EÜ artikli 12 lõike 3 kohaseid liikmesriikide kohustusi. Selle tulemusel tekivad ühenduse süsteemis uued odavad nõuete täitmise võimalused, mille tulemusena vähenevad üldised Kyoto protokollil täitmiskulud, seejuures parandades ühenduse kasvuhoonegaaside heitkoguste saastekvootide turu likviidsust. Soodustades nõudlust ühise rakendamise krediidi järele, investeerivad ühenduse äriühingud keskkonnaohutute tehnoloogiate ja oskusteabe arendamisse ja edasiandmisesse. Samuti soodustatakse nõudlust puhta arengu mehhanismi krediidi järele ning sellega aidatakse saavutada säästva arengu eesmäärke nendes arengumaades, kus viiakse läbi puhta arengu mehhanismi projekte.

(4) Lisaks Kyoto projektipõhiste mehhanismide kasutamisele ühenduse ja liikmesriikide poolt ning väljaspool ühenduse süsteemi asuvate äriühingute ja eraisikute poolt, peavad need mehhanismid olema seotud ühenduse süsteemiga nii, et oleks tagatud kooskõla Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni (edaspidi "ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioon") ja Kyoto protokolliga ning nende alusel vastu võetud hilisemate otsustega, samuti direktiivis 2003/87/EÜ sätestatud ühenduse süsteemi eesmärkide ja struktuuriga.

⁽¹⁾ ELT C 80, 30.3.2004, lk 61.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 20. aprilli 2004. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 13. septembri 2004. aasta otsus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ ELT L 275, 25.10.2003, lk 32.

⁽⁴⁾ EÜT L 130, 15.5.2002, lk 1.

(5) Liikmesriigid võivad käitajatel lubada kasutada ühenduse süsteemis tõendatud heitkoguste vähendamise ühikuid (THV) alates 2005. aastast ja heitkoguste vähendamise ühikuid (HVÜ) alates 2008. aastast. Alates 2008. aastast võidakse käitajatel lubada THVsid ja HVÜsid kasutada igale

käitisele eraldatud protsendimäärani, mis täpsustatakse iga liikmesriigi siseriiklikus saastekvootide eraldamise kavas. Kasutamine toimub ühe saastekvoodi väljastamise ja viivitamatu tagastamise teel, vahetades selle ühe THV või HVÜ vastu. Saastekvoot, mis on väljastatud vahetamiseks THV või HVÜ vastu, vastab kõnealusele THVle või HVÜle.

(6) Komisjoni määrus registrite standarditud ja turvatud süsteemi kohta, mis tuleb vastu võtta direktiivi 2003/87/EÜ artikli 19 lõike 3 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta otsuse nr 280/2004/EÜ ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootide järelevalvesüsteemi ja Kyoto protokolliga rakendamise kohta⁽¹⁾ artikli 6 lõike 1 kohaselt, sätestab asjakohased protsessid ja menetlused THVi kasutamise registrite süsteemi kohta ajavahemikuks 2005–2007 ja järgnevatiks ajavahemikeks ning HVÜ kohta ajavahemikuks 2008–2012 ja järgnevatiks ajavahemikeks.

(7) Iga liikmesriik otsustab projektitegevustest tulenevate THVde ja HVÜde kasutamise piirangute üle, võttes nõuetekohaselt arvesse Kyoto protokolliga ja Marrakeshi lepingute asjakohaseid sätteid, et täita neis kehtestatud nõudeid, mille kohaselt kõnealuste mehhanismide kasutamine peab täiendama siseriiklikke meetmeid. Seega moodustavad siseriiklikud meetmed olulise osa tehtavatest jõupingutustest.

(8) Vastavalt ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonile ja Kyoto protokollile ja nende alusel vastu võetud hilisematele otsustele hoiduvad liikmesriigid THVde ja HVÜde kasutamisest tuumarajatistega seotud projektitegevuste puhul, täitmaks Kyoto protokolliga artikli 3 lõike 1 ja otsuse 2002/358/EÜ alusel võetud kohustusi.

(9) ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokolliga alusel vastu võetud otsustes 15/CP.7 ja 19/CP.7 rõhutatatakse, et keskkonna terviklikkus saavutatakse muuhulgas kõnealuste mehhanismide kohta käivate kindlate reeglite ja juhustega, maa kasutamise, maakasutuse muutumise ja metsandusega seotud projektitegevuse kohta käivate kindlate ja tõhusate põhimõtete ning arvestades mittepüsivuse, täiendavuse, lekete ja ebakindluse küsimusi ning sotsiaalmajanduslikke ja keskkonnamõjusid, sealhulgas metsastamise ja metsa uuendamise seotud projektitegevuste mõju bioloogilisele mitmekesisusele ja ökosüsteemidele. Komisjon peaks direktiivi 2003/87/EÜ läbivaatamisel 2006. aastal kaaluma tehnilisi sätteid, mis on seotud

krediidi ajutise iseloomuga ja 1 % piirangutega maa kasutamise, maakasutuse muutumise ja metsandusega seotud projektitegevuse puhul, mis on sätestatud otsusega 17/CP.7, ning samuti sätteid, mis on seotud potentsiaalse ohu hindamisega geneetiliselt muundatud organismide kasutuselevõtmise ja potentsiaalsete sissetungivate võõrliikide tekkimisega metsastamise ja metsa uuendamise seotud projektitegevuste tulemusel, et lubada käitajatel kasutada THVsid ja HVÜsid, mis tulenevad maa kasutamise, maakasutuse muutumise ja metsandusega seotud projektitegevusest ühenduse süsteemis alates 2008. aastast, vastavalt ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokolliga alusel vastu võetud otsustele.

(10) Topeltarvestuse vältimiseks ei tohiks THVsid ja HVÜsid anda välja sellise ühenduses ettevõetud projektitegevuste tulemusena, mille tagajärjel saavutatakse samuti direktiiviga 2003/87/EÜ hõlmatud käitiseist pärinevate heitkoguste vähendamine või piiramine, väljaarvatud kui liikmesriigi registris tunnistatakse kehtetuks sama arv THVdest või HVÜdest pärinevaid saastekvoote.

(11) Kooskõlas asjaomaste ühinemislepingutega tuleb liiduga ühinevate riikide projektitegevuste aluste loomisel võtta arvesse *acquis communautaire*'i.

(12) Iga liikmesriik, kes lubab projektitegevuses osaleda eraetevõtetel või avalik-õiguslikel asutustel, jääb vastutavaks oma ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonist ja Kyoto protokollist tulenevate kohustuste täitmise eest ning peab seetõttu tagama, et selline osalemine oleks kooskõlas ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokolliga alusel vastu võetud asjaomaste juhiste, meetmete ja menetlustega.

(13) ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni, Kyoto protokolliga ja nende rakendamiseks vastu võetava hilisema otsuse kohaselt peavad komisjon ja liikmesriigid toetama arengumaade ning üleminekujärgus majandusega riikide suutlikkuse suurendamist, et aidata neil säästva arengu strateegiaid toetades täielikult kasutada ühist rakendamist ja puhta arengu mehhanismi. Komisjon peaks selleks tehtud jõupingutused läbi vaatama ja nende kohta aruande koostama.

(14) Kriteeriumid ja juhised, mis on asjakohased kaalumisel, kas hüdroenergia tootmisega seotud projektitegevustel on negatiivset keskkonnamõju või sotsiaalset mõju, on määratletud Maailma Tammide Komisjoni 2000. aasta novembri aruandes "Tammid ja areng – otsusetegemise uus raamistik" OECD ja Maailmapanga poolt.

⁽¹⁾ ELT L 49, 19.2.2004, lk 1.

(15) Kuna osalemine ühises rakendamises ja puhta arengu mehhanismi projektitegevuses on vabatahtlik, tuleks kooskõlas ülemaailmse säästva arengu tippkohtumise rakenduskava punktiga 17 tõhustada korporatiivset keskkonnaalast ja sotsiaalselt vastutust ja aruandlust. Seetõttu tuleks julgustada äriühinguid täiustama sotsiaalse ja keskkonnaalase tegevuse tulemuslikkust neis ühise rakendamise ja puhta arengu mehhanismi tegevustes, milles nad osalevad.

(16) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivile 2003/4/EÜ keskkonnateabe avaliku juurdepääsu kohta ⁽¹⁾ peab üldsusele kättesaadavaks tegema teabe projektitegevustest, milles liikmesriik osaleb või volitab osalema eraettevõtte või avalik-õigusliku asutuse.

(17) Komisjon võib mainida oma heitkoguste saastekvootidega kauplemise ja projektitegevustest saadud krediitide kasutamise aruannetes mõju elektriturule.

(18) Pärast Kyoto protokolli jõustumist peab komisjon uurima, kas on võimalik sõlmida lepinguid Kyoto protokolli B lisas loetletud riikidega, kes veel ei ole protokolli ratifitseerinud, et tunnustataks saastekvootide ühenduse süsteemi ja muude kohustuslike kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemide vahel, piirates neis riikides käibelolevaid absoluutseid heitkoguseid.

(19) Kuna liikmesriigid ei saa üksinda täielikult täita kavandatavate meetmete eesmärki, milleks on Kyoto projektipõhiste mehhanismide ja ühenduse süsteemi sidumine, mistõttu käesoleva direktiivi ulatust ja mõju arvestades oleks eesmärkide saavutamist parem tagada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks.

(20) Seetõttu tuleks direktiivi 2003/87/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

⁽¹⁾ ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

Artikkel 1

Direktiivi 2003/87/EÜ muudatused

Käesolevaga muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ järgnevalt.

1. Artiklile 3 lisatakse järgmised punktid:

“k) *I lisa osapool* – Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni (ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni) I lisas nimetatud osapool, kes on ratifitseerinud Kyoto protokolli vastavalt Kyoto protokolli artikli 1 lõikele 7;

l) *projektitegevus* – I lisas toodud ühe või mitme osapoole poolt heakskiidetud projektikohane tegevus Kyoto protokolli artiklite 6 või 12 ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli põhjal vastu võetud otsuste alusel;

m) *heitkoguste vähendamise ühik või HVÜ* – ühik, mis on välja antud Kyoto protokolli artikli 6 ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli põhjal vastu võetud otsuste alusel;

n) *tõendatud heitkoguste vähendamise ühik või THV* – ühik, mis on välja antud Kyoto protokolli artikli 12 ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli põhjal vastu võetud otsuste alusel.”

2. Artikli 11 järele lisatakse järgmised artiklid:

“Artikkel 11a

Projektitegevustest saadud THVde ja HVÜde kasutamine ühenduse süsteemis

1. Lõike 3 kohaselt võib liikmesriik lubada käitajatel ühenduse süsteemis kasutada projektitegevusest saadud THVsid ja HVÜsid igal artikli 11 lõikes 2 osutatud perioodil igale käitajale eraldatud saastekvoodi protsendimäära piires, mis täpsustatakse iga liikmesriigi siseriiklikus saastekvootide eraldamise kavas. See toimub liikmesriigi poolt ühe saastekvoodi väljaandmise ja viivitamatu tagastamise kaudu, vahetades selle käitaja valduses tema liikmesriigi riiklikus registris oleva ühe THV või HVÜ vastu.

2. Lõike 3 kohaselt võib liikmesriik artikli 11 lõikes 1 osutatud ajavahemikul lubada käitajatel kasutada ühenduse süsteemis projektitegevustest saadud THVsid. See toimub liikmesriigi poolt ühe saastekvoodi väljaandmise ja viivitamatu tagastamise teel, vahetades selle ühe THV vastu. Liikmesriigid tunnistavad kehtetuks THVd, mis on käitajate poolt artikli 11 lõikes 1 viidatud ajavahemikul ära kasutanud.

3. Kõiki THVsid ja HVÜsid, mis on välja antud ja mida võib kasutada ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokolli ning nende põhjal vastu võetud hilisemate otsuste kohaselt, võib ühenduse süsteemis kasutada:

a) kuid erandina, tunnustades, et vastavalt ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonile ja Kyoto protokollile ning nende alusel vastu võetud hilisematele otsustele peavad liikmesriigid hoiduma tuumarajatistega seotud projektitegevuste puhul THVde ja HVÜde kasutamisest, et täita Kyoto protokolli artikli 3 lõike 1 ja otsuse 2002/358/EÜ alusel võetud kohustusi, peavad käitajad hoiduma asjaomaste rajatistega seotud projektitegevuse puhul THVde ja HVÜde kasutamisest ühenduse süsteemis artikli 11 lõikes 1 osutatud ajavahemikul ning artikli 11 lõikes 2 osutatud viieaastasel ajavahemikul;

ja

b) välja arvatud maa kasutamise, maakasutuse muutumise ja metsandusega seotud THVd ja HVÜd.

Artikkel 11b

Projektitegevused

1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid tagamaks, et projektitegevuste alused, nagu on määratletud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli alusel vastu võetud hilisemates otsustes, mida Euroopa Liiduga ühinemislepingu allkirjutanud riigid kohustuvad järgima, vastaksid täielikult *acquis communautaire*’ile, kaasa arvatud selles ühinemislepingus sätestatud ajutised erandid.

2. Projektitegevust läbiviivad liikmesriigid peavad tagama, välja arvatud lõigetes 3 ja 4 sätestatud juhul, et THVsid või HVÜsid ei antaks välja käesoleva direktiiviga hõlmatud käitistest pärinevate kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks või piiramiseks.

3. Kuni 31. detsembrini 2012 võib ühise rakendamise ja puhta arengu mehhanismi projektitegevuste puhul, mis otsestelt vähendavad või piiravad kõnealuse direktiiviga hõlmatud käitiste heitkoguseid, anda TVÜsid ja SHVsid välja vaid juhul, kui asjaomase käitise käitaja tunnistab kehtetuks võrdse arvu saastekvoote.

4. Kuni 31. detsembrini 2012 võib ühise rakendamise ja puhta arengu mehhanismi projektitegevuste puhul, mis kaudselt vähendavad või piiravad kõnealuse direktiiviga hõlmatud käitiste heitkoguseid, anda TVÜsid ja SHVsid välja vaid juhul, kui liikmesriigi riiklikus registris tunnistatakse kehtetuks võrdne arv THVdest või HVÜdest tulenevaid saastekvoote.

5. Liikmesriik, kes volitab eraettevõtteid või avalik-õiguslikke asutusi projektitegevustes osalema, jääb vastutavaks oma ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokolli kohaste kohustuste täitmise eest ning peab tagama, et selline osalemine oleks kooskõlas asjaomaste juhiste, meetmete ja menetlustega, mis on vastu võetud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokolli alusel.

6. Hüdroenergia tootmisega seotud projektitegevuste puhul, mille tootmisvõimsus ületab 20 MW, tagavad liikmesriigid selliseid projektitegevusi heaks kiites, et kõnealuste projektitegevuste arendamisel järgitakse asjaomaseid rahvusvahelisi kriteeriumeid ja juhiseid, sealhulgas Maailma Tammide Komisjoni 2000. aasta novembri aruandes "Tammid ja areng – otsusetegemise uus raamistik" sisalduvaid juhiseid.

7. Lõigete 3 ja 4 rakendamissätted, eriti need, mis on seotud topeltarvestuse vältimisega, ning sätted, mis on vajalikud lõike 5 rakendamiseks, mille kohaselt asukohariik järgib projektitegevuste ühise rakendamise mehhanismi nõudeid, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikele 2."

3. Artikkel 17 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 17

Teabele juurdepääs

Direktiivi 2003/4/EÜ kohaselt teeb pädev asutus üldsusele kättesaadavaks tema valduses olevad saastekvootide eraldamise otsused, teabe projektitegevuste kohta, milles liikmesriik osaleb või volitab osalema eraettevõtet või avalik-õiguslikku asutust, ning kasvahoonegaaside heitmeloo kohaselt nõutavad heitkoguseid käsitlevad aruanded."

4. Artiklile 18 lisatakse järgmine lõik:

“Elkõige tagavad liikmesriigid kooskõlastatuse Kyoto protokollis artikli 6 lõike 1 punkti a kohaselt määratud projektitegevuste heakskiitmise keskuse ning Kyoto protokollis artikli 12 rakendamiseks määratud riikliku asutuse vahel, mis on määratud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokollis alusel tehtud hilisemate otsustega.”

5. Artikli 19 lõikele 3 lisatakse järgmine lause:

“Kõnealune määrus sisaldab samuti sätteid ühenduse süsteemis SHVde ja HVÜde kasutamise ning identifitseerimise ja asjaomase kasutamistasandi järelevalve kohta.”

6. Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teine lause asendatakse järgmisega:

“Aruandes pööratakse erilist tähelepanu saastekvootide eraldamise korrale, ühenduse süsteemis THVde ja HVÜde kasutamisele, registrite pidamisele, järelevalve ja aruandluse suuniste kohaldamisele, tõendamisele, käesoleva direktiivi täitmisega seotud küsimustele ning kvootide võimalikule maksumenetlusele.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

“3. Komisjon korraldab liikmesriikide pädevate asutuste vahel teabevahetuse, milles käsitletakse kvootide väljaandmise, ühenduse süsteemis THVde ja HVÜde kasutamise, registrite pidamise, järelevalve, aruandluse, tõendamise ja käesoleva direktiivi järgimisega seotud küsimustega kaasnevat arengut.”

7. Artikli 21 järele lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 21a

Suutlikkuse suurendamisega seotud tegevuse toetamine

ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni, Kyoto protokollis ja nende rakendamiseks hiljem vastuvõetud otsuste kohaselt peavad komisjon ja liikmesriigid püüdma toetada arengumaade ning üleminekujärgus majandusega riikide suutlikkuse suurendamist, et aidata neil ühist rakendamist ja puhta arengu mehhanismi täielikult ära kasutada, toetades nende säästva arengu strateegiat, ning hõlbustada ettevõtete kohustuste täitmist ühise rakendamise ja puhta arengu mehhanismi projektide väljaarendamisel ja rakendamisel.”

8. Artiklit 30 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt d asendatakse järgmisega:

“d) projektitegevustest saadava krediidi kasutamist, sealhulgas ühenduse süsteemis THVde ja HVÜde lubatud kasutamise ühtlustamise vajadust;”

b) lõikele 2 lisatakse järgmised punktid:

“l) projektimehhanismide mõju asukohariikides, eriti nende mõju arengueesmärkidele, sealjuures, kas ühise rakendamise ja puhta arengu mehhanismide raames on loodud suuri hüdroenergia tootmisega seotud projektitegevusi, mille tootmisvõimsus ületab 500 MW ning millel on negatiivne keskkonnanalaane või sotsiaalne mõju, on heaks kiidetud ning mis tahes sellistest hüdroenergia tootmisega seotud projektitegevustest ühenduse süsteemis saadavate THVde või HVÜde edasist kasutamist;

m) arengumaade ning üleminekujärgus majandusega riikide suutlikkuse suurendamise toetamist;

n) meetmeid ja menetlusi liikmesriikidele siseriiklike projektitegevuste heakskiitmiseks ning saastekvootide väljaandmiseks seoses heitkoguste vähendamise või piiramistega, mis tulenevad sellistest tegevustest alates 2008. aastast;

o) tehnilisi sätteid, mis on seotud krediitide ajutise iseloomuga ja 1 % piirangutega maa kasutamise, maa kasutuse muutumise ja metsandusega seotud projektitegevuse puhul, mis on sätestatud otsusega 17/CP.7, ning sätteid, mis on seotud potentsiaalsete ohu hindamisega geneetiliselt muundatud organismide kasutuselevõtmise ja potentsiaalsete sissetungivate võõrliikide tekkimisega metsastamise ja metsa uuendamise seotud projektitegevuste tulemusel, et lubada käitajatel kasutada THVsid ja HVÜsid, mis tulenevad maa kasutamise, maakasutuse muutumise ja metsandusega seotud projektitegevusest ühenduse süsteemis alates 2008. aastast, vastavalt ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokollis alusel vastu võetud otsustele.”;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

“3. Enne iga artikli 11 lõikes 2 osutatud ajavahe-
mikku peab iga liikmesriik oma siseriiklikus saastekvoo-
tide eraldamise kavas avaldama kasutamiseks kavanda-
tavate THVde ja HVÜde koguse ning igale käitisele
eraldatava protsendimäära, mille piires käitajatel on
ühenduse süsteemis osutatud perioodil lubatud THVsid
või HVÜsid kasutada. Kasutatavate THVde ja HVÜde
üldkogus peab olema kooskõlas asjakohaste Kyoto pro-
tokolli ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või
nende põhjal vastu võetud otsuste täiendavate
kohustustega.

Liikmesriik peab vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõu-
kogu 11. veebruari 2004. aasta otsuse nr 280/2004/EÜ
ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootide järelevalve-
süsteemi ja Kyoto protokollide rakendamise kohta (*) artik-
lile 3 komisjoni iga kahe aasta järel teavitama millises
ulatuses on siseriiklik meede tegelikult riigi tasandil teh-
tud jõupingutuste oluline osa, samuti millises ulatuses
siseriiklik meede projekteerimise tegelikult täiendab
ning milline on nendevaheline suhe vastavalt Kyoto pro-
tokolli ja selle alusel vastu võetud otsuste asjakohastele
sätetele. Komisjon esitab vastavasisulise aruande kõnea-
luse otsuse artikli 5 alusel. Kõnealust aruannet silmas
pidades teeb komisjon vajadusel õigustloovaid või muid
ettepanekuid täiendussätete vastuvõtmiseks liikmesriigi
poolt, tagamaks et kõnealused mehhanismid täiendak-
sid siseriiklikke jõupingutusi ühenduse piires.

(*) ELT L 49, 19.2.2004, lk 1.”

9. Lisale III lisatakse järgmine punkt:

“12. Kavas täpsustatakse THVde ja HVÜde maksimumkogus,
mida käitajad võivad ühenduse süsteemis kasutada, igale
käitisele eraldatud saastekvootide protsendimäärana.
Kõnealune protsendimäär on kooskõlas liikmesriigi

Kyoto protokolliga ja ÜRO kliimamuutuste raamkonvent-
siooni või Kyoto protokolliga põhjal vastu võetud otsuste
kohaste täiendavate kohustustega.”

Artikkel 2

Rakendamine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgmiseks vaja-
likud õigus- ja haldusnormid 2005. aasta 13. novembriks.
Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nen-
desse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise kor-
ral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi
näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiivi
reguleerimisalas nende poolt vastuvõetava siseriikliku õigusnormi
teksti. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise
päeval.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 27. oktoober 2004

Euroopa Parlamendi nimel
president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja

A. NICOLAI